

ויקרא פרק ז

(טז) ואם יָדַר או יִדְבַּח זָבַח קָרְבָּנוּ בַּיּוֹם הַקָּרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ וּמִמֶּחֶרֶת וְהִנּוּחֵת מִמֶּנּוּ יֹאכַל :

(יז) וְהִנּוּחֵת מִבֶּשֶׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף :

(יח) **וְאִם הָאָכַל יֹאכַל מִבֶּשֶׂר זָבַח שְׁלָמִיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנֶה**

תִּשָּׂא :

(יט) וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַע בְּכָל טָמֵא לֹא יֹאכַל בָּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל טְהוֹר יֹאכַל בֶּשֶׂר :

(כ) וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בֶּשֶׂר מִזִּבְחַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיקְוֹק וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מִעַמִּיחָה :

(כא) וְנִפְשׁ כִּי תִגַע בְּכָל טָמֵא בְּטָמְאֵת אָדָם אוֹ בְּבַהֲמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל שְׂקָץ טָמֵא וְאֹכַל מִבֶּשֶׂר זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיקְוֹק וְנִכְרְתָה הִנֵּפֶשׁ

הַהוּא מִעַמִּיחָה : פ

ויקרא פרק כב

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

(ב) דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו וְיִזְוֹרוּ מִקִּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקִּדְשֵׁים לִי אֲנִי יְקֹוֹק :

(ג) אֲמַר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זֶרְעֲכֶם אֶל הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִיקְוֹק וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הִנֵּפֶשׁ

הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְקֹוֹק :

ויקרא פרק יט

(ה) וְכִי תִזְבְּחוּ זָבַח שְׁלָמִים לִיקְוֹק לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּהוּ :

(ו) בַּיּוֹם זִבְחֲכֶם יֹאכַל וּמִמֶּחֶרֶת וְהִנּוּחֵת עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף :

(ז) וְאִם הָאָכַל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה :

(ח) וְאֹכְלָיו עֹנֶה יִשָּׂא כִּי אֶת קִדְשׁ יְקֹוֹק חָלַל וְנִכְרְתָה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מִעַמִּיחָה :

במדבר פרק יח

(ח) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל אֶהֱרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לָךְ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמַתִּי לְכָל קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָד לְחֶק עוֹלָם :

(ט) זֶה יִהְיֶה לָךְ מִקִּדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנִם לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חֲטָאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִי קִדְשׁ קִדְשִׁים לָךְ הוּא

וּלְבִנְיָד :

ויקרא פרק ד

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

(ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא בְשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת יְקֹוֹק אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה :

(ג) אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא לְאֲשַׁמַּת הָעֵם וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן בָּקָר תָּמִים לִיקְוֹק לְחֲטָאת :

(ד) וְהִבִּיא אֶת הַפֶּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְקֹוֹק וְסָמָד אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפֶּר וְשָׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי יְקֹוֹק :

(ה) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהִבִּיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד :

(ו) וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ בְּדָם וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְקֹוֹק אֶת פְּרִכַת הַקִּדְשׁ :

(ז) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְקֹוֹק אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֵלָה אֲשֶׁר

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

(ח) וְאֶת כָּל חֶלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת הַחֶלֶב הַמְּכֻסָּה עַל הַקָּרֵב וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב :

(ט) וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֶת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכֹּסֶסִים וְאֶת הַיִּתְרֹת עַל הַכְּבָד עַל הַכְּפָלִיּוֹת וְסִירְנָה :

(י) **כָּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר זָבַח הַשְּׁלָמִים** וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֵלָה :

(יא) וְאֶת עוֹר הַפֶּר וְאֶת כָּל בֶּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כְּרָעָיו וְקָרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ :

(יב) וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפֶּר אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שְׂפָף הַדֶּשֶׁן וְשָׂרָף אֹתוֹ עַל עֲצִים בָּאֵשׁ עַל שְׂפָף הַדֶּשֶׁן יִשְׂרָף : פ

שמות פרק כט

(לא) וְאֶת אֵיל הַמִּלְאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת אֶת בֶּשָׂרוֹ בְּמָקוֹם קִדְשׁ :

(לב) וְאֹכַל אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת בֶּשֶׂר הָאֵיל וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בֶּסֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

(לג) **וְאֹכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֹּפֵר בָּהֶם** לְמִלְאָה אֶת יָדָם לְקִדְשׁ אֹתָם וְזָר לֹא יֹאכַל כִּי קִדְשׁ הֵם :

(לד) וְאִם יוֹתֵר מִבֶּשֶׂר הַמִּלְאִים וּמִן הַלֶּחֶם עַד הַבֶּקָר וְשִׂרְפֶת אֶת הַנוּחֵת בָּאֵשׁ לֹא יֹאכַל כִּי קִדְשׁ הוּא :

במדבר פרק ה

(ה) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

(ו) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיקְוֹק וְאֲשַׁמָּה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא :

(ז) וְהִתְוַדּוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאֲשֶׁר אֲשָׁם לוֹ :

(ח) **וְאִם אִינוּ לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמוֹשֵׁב לִיקְוֹק לִכְהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפָּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו :**

(ט) וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה :

(י) וְאִישׁ אֶת קִדְשֵׁיו לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה : פ

שמות פרק כט

(לא) ואת איל המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקום קדש:
 (לב) ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד:
 (לג) ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את-ידם לקדש אתם וזר לא-יאכל כי-קדש הם:

ויקרא פרק ה

(יד) וידבר יקוק אל-משה לאמר:

(טו) נפש כי-תמעל מעל **וחטאה בשגגה מקדשי יקוק** והביא את-אשמו ליקוק איל תמים מן-הצאן בערפך בסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם:

(טז) ואת אשר חטא מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לפנהו והפלהו וכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: פ

ויקרא פרק כב

(א) וידבר יקוק אל-משה לאמר:

(ב) דבר אל-אהרן ואל-בניו וינזרו **מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי** אני יקוק:
 (ג) אמר אלהם לדרתיכם כל-אישו אשר-יקרב מכל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדישו בני-ישראל ליקוק וטמאתו עליו ונכרתה הגפש ההוא מלפני אני יקוק:

(ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר ונהגל בכל-טמא נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע:

(ה) או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו:

(ו) נפש אשר תגע-בו וטמאה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אם-רחץ בשרו במים:

(ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא:

(ח) נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יקוק:

(ט) ושמתו את-משמרתו **ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו** אני יקוק מקדשם:

(י) וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש:

(יא) וכהן כי-יקנה נפש קבן כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו:

(יב) ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל:

(יג) ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: o

(יד) ואיש כי-יאכל קדש בשגגה ויוסף חמישתו עליו ונתן לפנהו את-הקדש:

(טו) **ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליקוק**:

(טז) והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יקוק מקדשם: פ

(יז) וידבר יקוק אל-משה לאמר:

(יח) דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ואמרת אלהם **איש איש מבית ישראל ומן-הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר-יקריבו ליקוק לעלה**:

(יט) לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:

(כ) כל אשר-בו מום לא תקריבו כי-לא לרצון יהיה לכם:

ויקרא פרק כז

(לב) **וכל-מעשר בקר וצאן כל אשר-יעבר תחת השבט העשירי יהיה-קדש ליקוק**:

(לג) לא יבקר בין-טוב לרע ולא ימירנו ואם-המר ימירנו **והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש** לא יגאל:

במדבר פרק טו

(יא) נכה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או-לשה בכבשים או בעזים:

(יב) כמספר אשר תעשו נכה תעשו לאחד כמספרם:

(יג) **כל-האזרח יעשה-נכה את-אלה להקריב אישה ריח-ניחח ליקוק**:

(יד) וכי-יגור אתכם גר או אשר-בתוכםם לדרתיכם ועשה אישה ריח-ניחח ליקוק כאשר תעשו כן יעשה:

(טו) הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יקוק:

(טז) תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ

שמות פרק כח

(לח) והיה על-מצח אהרן ונשא אהרן את-עונן הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל-מתנת קדשיהם והיה על-מצחו תמיד לרצון להם לפני יקוק: